

دانشگاه صنعتی شریف دانشکده مهندسی مکانیک

عنوان:

تمرینات سری هشتم

modeling and simulation of a DC motor - PID controller design

نگارش محمدسعید صافی زاده

> استاد راهنما دکتر بهزادی پور

> > دی ماه ۱۴۰۳

٣	رت سوالات	۱ صو	
٣	· سوال اول	1.1	
٣	ٔ سوال دوم	۲.۱	
	٬ سوال سوم	۳.۱	
٣	ا سوال چهارم	۴.۱	
٣	يخ سوال اول	۲ پاس	,
٥	يخ سوال دوم	۲ پاس	,
۵	روش اول – لاگرانژ	۲.۳	
۶	روش دوم	٣.٢	
Y	يخ سوال سوم	٤ پاس	
١٠	ال چهارم	ه سو)

١ صورت سوالات

مطلوب است ساخت مدلی از ربات تمرین پنجم شامل مفاصل اول تا سوم به همراه عملگرهای الکتریکی مربوطه. برای این منظور:

1.۱ سوال اول

یک مدل از مکانیک ربات را با درنظر گرفتن سه لینک به صورت میله یکنواخت(با استفاده از قطعات پیشفرض) در simscape بسازید. جرم میله ها را به ترتیب برای لینکهای ۲،۲ و ۳ برابر چهار، چهار و دو کیلوگرم در نظر بگیرید. طول لینک سه را برابر ۳۰ سانتی متر در نظر بگیرید. (باقی ابعاد را مطابق تمرین پنجم درنظر بگیرید.)

۲.۱ سوال دوم

به کمک روابط ارائه شده برای موتور DC و جدول زیر مدلی از موتور مربوطه ساخته و به مفاصل ربات متصل نمائید (دقت کنید که تابع تبدیلی که برای تک مفصل بدست آوردیم به درد اینجا نمیخورد). ربات را در موقعیت اولیه معادل:

$$\theta_1 = 0, \theta_2 = 0, d = 0$$

قراردهید و ولتاژ ۴۸ ولت را به هرسه موتور به مدت ۳ ثانیه اعمال کنید. زاویه هرمفصل را برحسب زمان رسم کنید. (در همرفتگی لینکها اهمیتی ندارد.)

٣.١ سوال سوم

برای هریک از مفاصل سه گانه ربات، یک کنترلر PID طراحی کنید که زمان نشست ربات حدود ۱ ثانیه و فراجهش آن کمتر از ۵ درصد باشد. برای این منظور تابع تبدیل حلقه بسته هر مفصل را بدست آورید و از روابط زیر برای تخمین ضرایب استفاده کنید. (البته نهایتا ممکن است مجبور به تنظیم نهایی ضرایب با سعی و خطا باشید). کنترلر خود را برای بردن از موقعیت اولیه به

$$\theta_1 = 50, \theta_2 = 35, d = 15cm$$

تست کنید.منحنیهای زاویه مفاصل برحسب زمان را رسم کنید. (طراحی تراژ کتوری لازم نیست. مقادیر زاویهها را به صورت ورودی پله به کنترل کننده هر مفصل اعمال کنید).

٤.١ سوال چهارم

تراژکتوری طراحی شده در قسمت الف تکلیف۵ را روی ربات پیاده کنید و خطای آر ام اس مسیر، نسبت به سوال ۳ را گزارش کنید. (موقعیت اولیه و پایانی مسیر را مختصات تکلیف۵ در نظر بگیرید.) (امتیازی ۱۰ درصد)

۲ پاسخ سوال اول

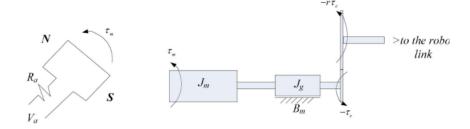
برای مدلسازی در محیط سیمولینک، از بلو ک cylindrical solid استفاده می کنیم. در این بلوک با مشخص کردن جرم و یا مشخص کردن طول و شعاع می توانیم لینک استوانه ای بسازیم. من در اینجا با دادن چگالی ۷۸۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب برای لینک ها و داشتن طول آن ها مقادیر شعاع لینک های یک دو و سه را مشخص کردم که به صورت زیر محاسبه شده اند:

$$L = 35 cm - m = 4kg, m = \rho V = \rho \pi r^2 L = 7800\pi r^2 (0.35) = 4, r = 2.16 cm$$

$$L = 20 cm - m = 4kg, m = \rho V = \rho \pi r^2 L = 7800\pi r^2 (0.2) = 4, r = 2.857 cm$$

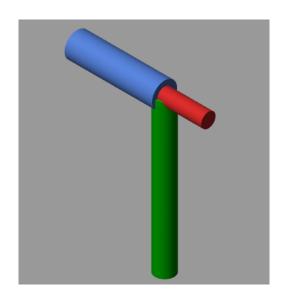
$$L = 30 cm - m = 2kg, m = \rho V = \rho \pi r^2 L = 7800\pi r^2 (0.3) = 2, r = 1.649 cm$$

با ساختن این لینک ها مشابه با تمرین سری اول، به تعریف دستگاه های مختصات می پردازیم و مفصل های موردنظر را وارد می کنیم(دو مفصل دورانی و یک مفصلل انتقالی) و مشابه با آنچه که در تمرین اول توضیح داده شد؛ این ربات را مدل می کنیم که به صورت شکل ۲ در خواهد آمد. همانطور که مشاهده می شود، ربات در موقعیت تعیین شده اولیه قرار دارد. همچنین در هم رفتن لینک ها نیز مورد بحث نیست.

V_a	Armature voltage
V_b	Back EMF voltage
R_a	Armature resistance (50 Ohm)
$ au_m$	The generated torque at the armature
$ au_c$	The input torque to the gearbox (transmission)
J_m	Angular inertia of the armature (0.1 kgm ²)
J_g	Angular inertia of the gears (0.05 kgm ²)
r	Transmission ratio (50)
B_m	The viscous friction coefficient at the motor and
	transmission (0.01Nms)
θ_m	Angular position of the motor
θ_l	Angular position of the link
i_a	Current of the armature
K	The motor constant (7.5Nm/Amp)

شكل ١: شكل مربوط به نحوه نمايش مفصل ربات و جدول داده ها

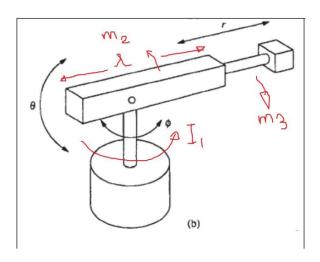
شكل ۲: ربات مدلسازي شده در موقعیت اولیه تعیین شده

٣ پاسخ سوال دوم

١.٣ روش اول - لا كرانۋ

در ابتدا ذکر این نکته الزامی است که این روش بسیار جامع می باشد و قصد داشتم که با این روش مسئله را حل کنم، اما به دلیل ارور های موقع اجرا، روش ساده تری را برگزیدم که در همین بخش و در روش دوم به توضیح آن پرداخته ام. این بخش هم صرفا به جهت دید بهتر نسبت به کاری که در آینده انجام خواهم داد آورده ام.

با توجه به روش لاگرانژ، ابتدا انرژی جنبشی و انرژی پتانسیل لینک ها را به دست می آوریم و سپس با استفاده از فرمول می توانیم مدل مربوطه به ربات را بدست آوریم. برای ربات نشان داده شده در شکل ۳ انرژی جنبشی و پتانسیل و لاگرانژ به صورت شکل ۴ خواهند شد.

شكل ٣: يك نمونه از ربات RRP

$$T = \frac{1}{2}I_{1}\dot{\phi}_{1}^{2} + \frac{1}{2}I_{2}\dot{\theta}_{2}^{2} + \frac{1}{2}m_{2}(\frac{L}{2})^{2}\cos(\theta)^{2}\dot{\phi}^{2} + \frac{1}{2}m_{3}\dot{r}_{3}^{2} + \frac{1}{2}m_{3}(L+r)\dot{\theta}^{2} + \frac{1}{2}m_{3}(L+\frac{r}{2})^{2}\cos(\theta)^{2}\dot{\phi}^{2}$$

$$V = m_{2}g\frac{L}{2}\sin(\theta) + m_{3}g(L+\frac{r}{2})\sin(\theta)$$

$$L = T - V$$

$$\frac{d}{dt}(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}}) - (\frac{\partial L}{\partial q}) = \tau$$

شكل ۴: لا گرانژ ربات نمونه RRP

با استفاده از این معادلات و فرم کلی لاگرانژ می توانیم گشتاور های موجود در مفاصل یک، دو و سه ربات را به دست آوریم. که این امر با کد زیر امکان پذیر خواهد بود:

```
syms t1(t) t2(t) d3(t)
m1 = 4;
m2 = 4;
```

m3 = 2;

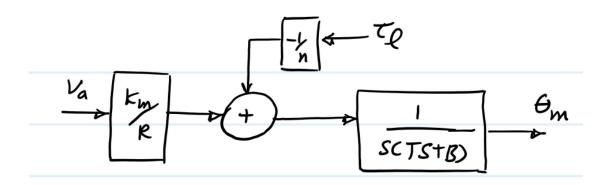
```
r1 = 0.0216;
l1 = 0.35;
l2 = 0.2;
l3 = 0.3;
g = 9.81;
I1 = 0.5*m1*r1^2;
I2 = 1/12*m2*l2^2;
T = 0.5*I1*diff(t1)^2 + 0.5*I2*diff(t2)^2 + 0.5*m2*(12/2)^2*cos(t2)^2*diff(t1)^2 + 0.5*m
V = m2*g*l2/2*sin(t2) + m3*g*(12+d3/2)*sin(t2);
L = T - V;
M1 = diff(diff(L,diff(t1,t)),t) - diff(L,t1);
M2 = diff(diff(L,diff(t2,t)),t) - diff(L,t2);
```

در خروجی این کد، مقادیر M1,M2,M3 که نمایانگر گشتاور ها در مفاصل هستند به صورت پارامتری بدست می آیند و نهایتا با استفاده از خروجی بلوک های مفاصل که شامل زاویه، مشتق زاویه و مشتق دوم زاویه هستند با جایگذاری در این عبارات پارامتری می توانیم مقادیر گشتاور های مفاصل را در هر مرحله به دست آوریم که به دلیل خطا و دشواری کار راه حل دوم را انتخاب کردم.

M3 = diff(diff(L,diff(d3,t)),t) - diff(L,d3);

۲.۳ روش دوم

در این روش، از بلوک های مفاصل های مفاصل فیدبک تورک می گیریم. این فیدبکی که از مفاصل دریافت می کنیم، شامل کوپل های دینامیکی نیز می باشند، بنابراین به جای راه حل بالا می توانیم از تابع تبدیلی که ببرای تک مفصل در جزوه آمده است استفاده کنیم و در آن که ورودی تورک به عنوان اغتشاش است را از فید بک خود مفاصل به آن وارد کنیم. این مدلسازی را می توانید در شکل ۵

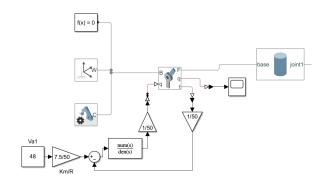
شكل ۵: مدلسازي انجام شده براي موتور تك مفصل

طبق این مدل ابتدا به محاسبه مقادیر آن می پردازیم:

$$J = J_m + J_g = 0.1 + 0.05 = 0.15kgm^2$$
$$B = B_m + \frac{K_m K_b}{R} = 0.01 + 7.5/50 = 1.135$$

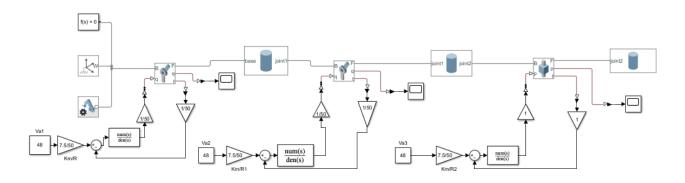
حالا این مدل را در محیط سیمولینک مطابق شکل ۶ پیاده سازی می کنیم.

در این شکل ابتدا یک فیدبک از تورک مفصل گرفته شده و در نسبت تبدیل ضرب شده است و این مقدار از حاصل ضرب ورودی ولتاژ در K_m/R کم شده است و نهایتا در تابع تبدیل با ضرایب صورت یک و مخرح به ترتیب ۱۵.۰، ۱۳۵.۱ و ۰ می رود و به عنوان وردی حرکت به

شكل ۶: مدلسازي انجام شده براي موتور تك مفصل اول

مفصل داده می شود. این مدل را برای دو مفصل دیگر اجرا می کنیم با این تفاوت که برای مفصل سوم دیگر نسبت تبدیل موتور را نداریم و مقدار ان برابر با یک می باشد. شکل کلی شبیه سازی شده در متلب در شکل ۷ نشان داده شده است.

شکل ۷: مدلسازی انجام شده برای همه مفاصل

ا ياسخ سوال سوم

در این سوال به دنبال طراحی و یافتن ضرایب یک کنترل کننده PID هستیم. برای این کار می توانیم از روند ارائه شده در شکل \P استفاده کنیم به اسن صورت که با روابز موجود برای طراحی ضرایب کنترل کننده PD مقادیر K_p و K_d را بیابیم و متناسب با آن ها ضریب انتگرال گیر را نیز پیدا کنیم.

... همچنین مدارحلقه بسته این کنترل کننده نیز به صورت شکل PID می باشد، که باید این مدل را در سیمولینک برای هر مفصل پیاده سازی کنیم. برای محاسبه ضرایب کنترل کننده PD داریم:

$$M_p < 0.05, \zeta > 0.69$$

$$t_s = 1, \frac{4.6}{\zeta * \omega_n} = 0.69$$

$$K_d = \frac{9.2}{t_s}J - B = 9.2 * 0.15 - 1.135 = 0.245$$

$$K_p = \frac{J}{(\frac{t_s}{4.6} * \zeta)^2} = 6.6654$$

که راه مل کارور این است مه به شکندرا را رور سی ۵۰ و ۱۹ (میلی سیدر لاز)

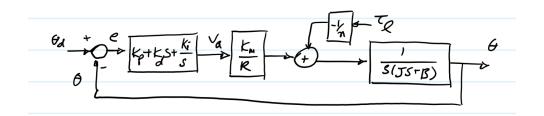
ر های کی سطیم منبی و سیس مقدد نی را نیزین سور لاز)

ر بین فی مار ماری می که که که (و بین فیک) و مدائی

رسیم و نی دی که که که (و بین فیک) و مدائی

رسیم و نی دی که که که (و بین فیک) و مدائی

شكل ٨: روند كلي مسير طراحي كنترل كننده PID

شكل ٩: مدار حلقه بسته براى كنترل كننده PID

شرط پایداری کنترل کننده PID نیز به صورت زیر می باشد:

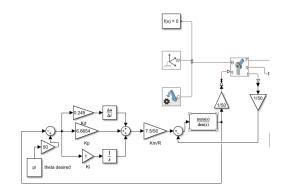
$$0 < K_i < \frac{K_p(B + K_d)}{J}$$

که باید این مورد را نیز بررسی کنیم. همچنین ذکر این نکته الزامی است که $heta_d$ استفاده شده در بالا برای خود موتور می باشد نه مفصل. بنابراین مقدار ورودی آن با از قبل از نسبت تبدیل مطابق با شکل ۱۰ کشیده شود.

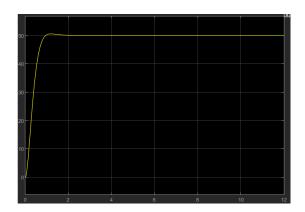
همانطور که در شکل ۱۰ مشاهده می کنید در سه شاخه ضرایب کنترل کننده را تاثیر داده ام و به آن ها مقدار اختلاف (ارور) مقادیر زاویه خواسته شده و موجود را می دهیم. در این جا ذکر این نکته الزامی است که برای مقدار خواسته شده باید نسبت تبدیل را لحاط کنیم به همان دلیل که قبلاً هم توضیح داده شد و نهایتاً خروجی آن را به جای ولتاژ در سوال قبل به مدل می دهیم. کافی همین کار را برای دو مفصل دیگر تکرار کنیم. تا اینجا مدار کنترل کننده را شبیه سازی کردیم. حالا باید ضرایب را به گونه ای در بیاویم که خواسته های مسئله برآوره شود. در این جا به سعی و خطا برای یافتن ضرایب کنترل کننده می پردازیم. با سعی و خطا و عوض کردن مقادیر K_p و K_p زمان نشست و فراجهش را تنظیم می کنم و سپس خطای ماندگار را با استفاده از K_i تعیین می کنم. با این کار ضرایب برای مفصل اول به صورت زیر در می آیند و همچنین نمودار زاویه مفصل بر حسب زمان به صورت شکل ۱۱ خواهد بود.

$$K_d = 0.2, K_p = 22, K_i = 0.01$$

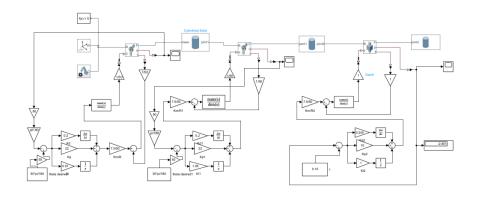
برای مفصل دوم نیز به روش مشابه می توان ضرایب کنترل کننده را بدست آورد. شکل کلی محیط شبیه سازی شده در سیمولینک به شکل ۱۲ می باشد.

شكل ۱۰: نحوه شبيه سازي مدار حلقه بسته كنترل كننده PID براي مفصل اول

شكل ١١: نمودار زاويه مفصل اول برحسب زمان

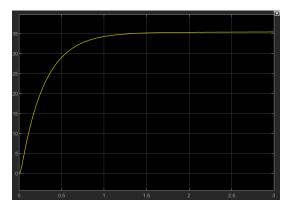
شکل ۱۲: ربات شبیه سازی شده در متلب

برای مفصل دوم نیز برای ضرایب مقادیر زیر گزینه های خوبی می باشند:

$$K_d = 50, K_p = 200, K_i = 5$$

که نمودار آن مطابق شکل ؟؟ می شود:

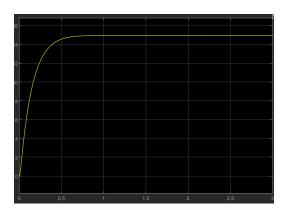
برای مفصل سوم هم نمودار زاویه برحسب زمان به صورت شکل ۱۴ می باشد و ضرایب آن به صورت زیر می باشند. البته این ضرایب بهینه ترین

شکل ۱۳: نمودار زاویه برحسب زمان برای مفصل دوم

نیستند و شاید با ضرایب کوچک تری بتوان این کار را انجام داد، ولی برای هدف ما به خوبی کار می کنند.

$$K_d = 15, K_p = 100, K_i = 30$$

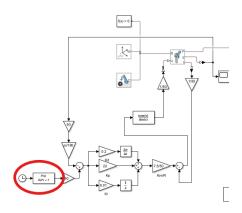

شکل ۱۴: نمودار زاویه برحسب زمان برای مفصل سوم

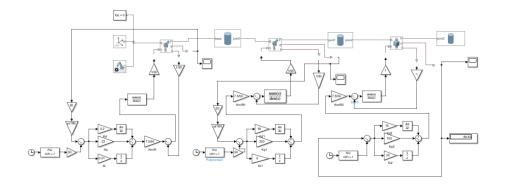
٥ سوال چهارم

با توجه به مدلی که ما شاختیم به راحتی می توانیم به آن ورودی زاویه مطلوب را اعمال کنیم. به منظور کافی است تراژ کتوری ای را که در تمرین پنجم بدست آوردیم را در این جا به جای θ_d وارد کنیم. که برای مفصل اول به صورت شکل ۱۵ می شود. شکل کلی محیط شبیه سازی نیز به صورت شکل ۱۶ می باشد:

متاسفانه به دلایلی که متوجه نشدم، اجرای این کد در نیم ساعت حدود ۳۰ درصد بود، از این جهت، نتوانستم خروجی و خطا را بیابم و صرفا روند را بیان کردم.

شكل ۱۵: نحوه اعمال تراژكتورى به مفاصل

شکل ۱۶: نحوه اعمال تراژکتوری به تمامی مفاصل